

KÚRIA

Bfv.III.1.302/2014/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. évi január hó 5. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt B. A. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben F. L. III. rendű terhelt - védője útján benyújtott - felülvizsgálati indítványát elbírálva az Egri Törvényszék 1.B.135/2012/48. számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.433/2012/15. számú ítéletét e terheltet érintően hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

F. L. III. rendű terheltet az Egri Törvényszék a 2012. szeptember 24. napján kelt 1.B.135/2012/48. számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla a 2013. július 3-án jogerős 6.Bf.433/2012/15. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény (továbbiakban Btk.) 166. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének kísérlete miatt, mint

visszaesőt 6 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 8 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A jogerős ítélettel szemben F. L. III. rendű terhelt védője útján nyújtott be felülvizsgálati indítványt, amelyben a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára, illetve a 416. §-ának b) pontjára hivatkozással elsődlegesen a felmentését, másodlagosan a cselekmény minősítésének megváltoztatását és a büntetés lényeges enyhítését, illetve a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1536/2014/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben pedig alaptalannak tartva a megtámadott határozat hatályában fenntartására tett indítványt.

A III. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa egyrészt törvényben kizárt, másrészt pedig alaptalan.

Kizárt a felülvizsgálati indítvány azon részében, amelyben a bíróság által megállapított tényállást támadja.

A III. rendű terhelt hivatkozása szerint az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság tévedett, amikor azoknak a tanúknak a vallomását fogadta el, akik egyrészt fényképek alapján, másrészt kizáró alapon választották ki azokat, akik a legjobban hasonlítottak a valódi tettesekre. E tanúvallomások rendkívül bizonytalanok voltak, így a tényállás megállapításánál nem vehetők figyelembe.

A felülvizsgálati indítvány hivatkozik a helyszínen készített rendőri jelentésre, amely kategorikusan kizárta az elkövetők közül a III. rendű terheltet, de K. Á., V. D., T. M. és O. L., illetve N. F. tanúvallomása alapján is megállapítható, hogy nem vett részt a bántalmazásban, legalábbis a sértett karddal történő fejbeverésében.

Hivatkozása szerint L. R. (aki saját vallomása szerint is ittas állapotban volt az események időpontjában) a fényképek alapján kiválasztotta őt ugyan, de korántsem volt biztos a személyben.

Összességében tehát a felülvizsgálati indítvány szerint a III. rendű terhelt bűnössége az eljárás során nem egyértelmű és nem nyert minden kétséget kizáróan bizonyítást.

A felülvizsgálat szempontjából ezen hivatkozások azonban nem lehetnek eredményesek.

A felülvizsgálat ugyanis olyan rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 423. §-ának (1) bekezdése értelmében a jogerős bírósági

határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében tételesen felsorolt okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ehhez képest a törvényi kereteken kívül eső anyagi vagy eljárásjogi szabálysértések valóságuk esetén sem képezhetik felülvizsgálat tárgyát.

A tanúvallomások mérlegelésén keresztül a tényállás vitatása azonban felülvizsgálat alapját nem képezheti, mert a bíróság által jogerősen megállapított tényállás sem közvetlenül, sem közvetett módon nem támadható.

A felülvizsgálati indítvány a továbbiakban lényegében jogos védelmi helyzetre hivatkozással sérelmezi a III. rendű terhelt bűnösségének megállapítását.

Hivatkozása szerint bárki is volt az elkövető, jogosan hihette, hogy K. L. a földön fekvő I. rendű terhelt bántalmazását folytatni kívánja, így a kard használata az I. rendű terhelt életének, testi épségének védelme érdekében történt. Még ha K. L.-nak valóban nem is állt szándékában támadni, illetve a támadást folytatni, hanem csak meg akarta nézni az I. rendű terhelt állapotát, a kard használója életszerűen feltételelezhetette, hogy K. L. a támadást folytatni fogja, ezért a Btk. 29. § (1) bekezdés szerinti jogos védelem, illetve annak ijedtségből, vagy menthető felindulásból történő túllépése állapítható meg.

A felülvizsgálati indítvány szerint abban az esetben, ha jogos védelmi helyzet nem állapítható meg, úgy a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében foglaltak alapján a III. rendű terhelt cselekménye legfeljebb életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének lenne minősíthető.

A felülvizsgálati indítvány - tényszerűen rögzített jogtalan támadás hiányában - lényegében vélt (putatív) jogos védelmi helyzetre hivatkozik, anélkül azonban, hogy olyan tényeket, körülményeket megjelölt volna, amelyekből a III. rendű terhelt tévedésére kellene vagy lehetne következtetni. Ilyen tényeket a II. rendű terhelt magatartását illetően az elsőfokú ítélet sem rögzített, következésképpen az eseményeket figyelemmel kísérő III. rendű terhelt sem a házba történő bemenetele előtt, de az onnan történő kijövetelét követően tévedésre okot adó körülményeket nem észlelhetett.

Ilyen körülmények között viszont a társadalomra veszélyességben való tévedés lehetősége egyértelműen kizárható, mint ahogy azt az alapügyben eljáró bíróságok is tették.

A III. rendű terhelt cselekményének minősítése során az alapügyben eljáró bíróságok a büntető anyagi jogszabályok hibátlan alkalmazásával jártak el.

Az irányadó tényállás szerint a III. rendű terhelt egy jó minőségű, kifejezetten éles kardot két kézzel emelt a feje felé, majd azzal a földön térdelő, következésképpen korlátozottan védekezésre képes II. rendű terhelt fejére sújtott.

Az elkövetés eszközéből, a sértett testtájékból és az erő kifejtés mértékéből egyértelműen megállapítható, hogy a III. rendű terhelt szándéka legalább eshetőleges formában kiterjedt a halálos eredmény bekövetkezésének lehetőségére is. Az, hogy az eredmény nem következett be, nem a III. rendű, hanem a II. rendű terhelt elhárító magatartásának tudható be.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan, az indítványban nem kifogásolt eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, illetve a 416. §-a (4) bekezdésének b) pontján, továbbá a 418. §-a (3) bekezdésén és 421. §-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. január 5.

Dr. Akác Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró,
Dr. Kónya István s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő
MV